

XIII. 6. udvalg.

lig og passende brug af vandet. Der var heller ikke megen vejledning i, at lande må anvende vandbækkenet, når det kan ske uden at foranledige væsentlig skade („substantial injury“) for en stat med del i samme bækken, artikel V, litra 2 K.

Iraks repræsentant vendte sig mod enhver henvisning til Helsinki-reglerne, fordi de var udarbejdet af en privat organisation, der ikke kunne binde staterne.

Den svenske repræsentant vendte sig i egenskab af medforslagsstiller herimod. Folkeretskommissionen kunne tage Helsinki-reglerne i betragtning sammen med andre studier på området. Det ville ikke være nødvendigt at indhente regeringernes udtalelser — Folkeretskommissionen kunne begynde arbejdet, hvilket normalt sker ved udnævnelse af en rapportør — rapportørens arbejde bliver traditionelt altid forelagt regeringerne, og de ville da have fordel af, at et analytisk arbejde allerede var foretaget og kunne lettere tage stilling til spørgsmålene.

Den indiske repræsentant fremhævede udviklingslandenes behov for regler på området og støttede Helsinki-reglerne meget stærkt. Da det under debattens løb viste sig, at det var tvivlsomt hvorvidt Helsinki-reglerne kunne nævnes i resolutionen, udtalte han, at forudsætningerne for hans regering nu var bristede, hvorfor han introducerede et resolutionsforslag, hvorefter regeringerne skal høres om, hvorvidt de ønsker en international konference sammenkaldt til at udarbejde en konvention på basis af Helsinki-reglerne, nedsætte en ad hoc-komite til at udarbejde en konvention, give Folkeretskommissionen til opgave at udarbejde en konvention, lade problemerne løse bilateralt eller regionalt eller fremsætte andre forslag. Endvidere foreslog han at anmode om en rapport fra generalsekretæren på basis af forespørgslen og optage sagen på dagsordenen for 26. samling.

I en række indlæg fra udviklingslande, således Elfenbenskysten, Ghana, Nigeria og Senegal, blev der givet udtryk for behov for folkeretlige regler men samtidig stor modstand mod Helsinki-reglerne, fordi de ikke var udarbejdet på guvernementalt plan, og at de iøvrigt var ukendte med deres indhold.

III. Resolutionen.

Forinden Finland på forslagsstillernes vegne forelagde et resolutionsudkast, havde udformningen været drøftet i den vestlige gruppe, hvor der under hensyn til Helsinki-reglernes meget generelle karakter var en vis modstand mod at lade drøftelserne foregå på basis af dem. Der var enighed om at holde navigationsspørgsmål udenfor behandlingen, fordi Helsinki-reglernes navigationsbestemmelser er mere restriktive end en række internationale aftaler om anvendelsen af vigtige floder, eksempelvis Rhinen og Donau. Forureningsspørgsmål blev ligeledes holdt udenfor, og der var modstand mod at optage en henstilling om at anvende Helsinki-reglerne i mangel af andre aftaler, da flere lande stillede sig tvivlende overfor, om de reflekterer gældende sædvaneret. Resolutionsudkastet kom derfor kun til at gå ud på at anbefale Folkeretskommissionen at optage spørgsmålet på dagsordenen samt at anmode FN's generalsekretær om at forberede en supplerende rapport til rapporten udarbejdet efter vedtagelsen af resolution 1401 (XIV) samt at sende referater af møderne til Folkeretskommissionen.

Da der under debatten blev rejst kritik mod overhovedet at nævne Helsinki-reglerne i resolutionen, selv ikke i den præambulære del, hvor der oprindeligt var optaget en paragraf herom, fordi de er udarbejdet af en privat organisation og ikke af regeringsrepræsentanter, foreslog den hollandske repræsentant, at de ikke blev nævnt i selve resolutionen, men at en passus blev optaget i 6. udvalgs rapport, hvorefter 6. udvalg anbefalede, at guvernementale og ikke-guvernmentale studier på området, især de nyeste såsom Helsinki-reglerne, skulle tages i betragtning.

Forinden afstemningen insisterede den indiske repræsentant på, at hans forslag blev bragt til afstemning med navneopråb. Forslaget faldt med stemmetallet 2-34-62. Indien og Tyrkiet stemte for, medens forslagsstillerne til det oprindelige forslag samt bl. a. Danmark, Island, Irland, Italien og Østblokken stemte imod.

Ved afstemningen om udvalgets rapport blev der, selv om der syntes at være givet forhåndstilsagn af landegrupperne om at acceptere, at Helsinki-reglerne således blev